



Els membres del **Trio Discòrdia** tenen una àmplia experiència en música de cambra. **Albert Romero** ha col·laborat, entre d'altres, amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya. **Natàlia Arroyo** ha col·laborat amb l'Orquestra de Cambra Terrassa 48 i **Pep Serdà** ofereix concerts acompanyant cantants, corals i solistes. Tots dos són també docents a l'Escola de Música de Vic i a l'Escola de Música de Manlleu, respectivament.

Centre Cultural La Casa Elizalde
València, 302
08009 Barcelona
www.casaelizalde.com

Segueix-nos
[instagram.com/casaelizalde](https://www.instagram.com/casaelizalde)
[instagram.com/casaelizalde_artsvsuals](https://www.instagram.com/casaelizalde_artsvsuals)
[#laculturanoTelimits](https://www.facebook.com/casaelizalde) [#ElizaldeClàssica](https://www.facebook.com/casaelizalde)
[facebook.com/casaelizalde](https://www.facebook.com/casaelizalde)
twitter.com/casaelizalde



Centre Cultural La Casa Elizalde

MÚSICA CLÀSSICA MOZART I BRUCH

28 de gener a les 20 h



TRIO DISCÒRDIA

Natàlia Arroyo · clarinet
Albert Romero · viola
Pep Serdà · piano



Kegelstatt-trio KV.498
Wolfgang Amadeus Mozart (1756 - 1791)

- I. Andante*
- II. Menuetto*
- III. Rondeaux: Allegretto*

8 Peces opus 83
Max Bruch (1838-1920)

- I. Andante*
- II. Allegro con moto*
- III. Andante con moto - andante*
- IV. Allegro agitato*
- V. Rumänische melodie (andante)*
- VI. Nachtgesang (andante con moto)*
- VII. Allegro vivace ma non troppo*
- VIII. Moderato*

Poques setmanes després de l'estrena de *Les Noces de Figaro*, el gran geni **Wolfgang Amadeus Mozart** es va refugiar en la música instrumental i va escriure, entre d'altres, el trio per a viola, clarinet i piano que escoltarem avui, en una estada a casa dels seus amics, els Jacquin.

Aquesta obra es va compondre amb la més absoluta llibertat i es va estrenar, pel que sembla, amb l'amic Anton Stadler o amb Gottfried von Jacquin al clarinet, el mateix Mozart a la viola i la filla dels Jacquin, Franziska, al piano

La tonalitat en Mi bemoll Major, la presència del clarinet i l'amistat masònica, tenen gran significació en aquesta creació.

Amb les vuit peces de **Max Bruch** saltarem al segle XIX i ens endinsarem en l'època romàntica.

Bruch fou un compositor i director d'orquestra alemany. Va rebre les primeres lliçons de música de la seva mare, que era cantant. Des de molt jove va mostrar una gran passió per la música. Va esdevenir un autor romàntic conservador que xocava amb les noves tendències del moment, d'aquí el seu rebuig cap a Wagner i Max Reger.

Escriu les vuit peces per al seu fill Fèlix, que era clarinetista, i poc després compon, també, un concert per a clarinet, viola i orquestra. Max Bruch va escriure ambdues obres als setanta-tres anys (1910).
